

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จังหวัดปทุมธานี

Factors of Practicing The Piano Class of Private Music Schools of Pathumthani

วาทีน ประชานันท์

มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

E-mail address: Pianokid.p@gmail.com

ABSTRACT

This research aims to study (1) the factors of practicing the piano class of private music schools. Pathumthani and (2) factors that affect practicing the piano class of private music schools. Pathum Thani The sample used in this research include practicing the piano in the class of private school students, music, Pathum Thani. 223 people from a stratified random sample. The instrument used in this study was a questionnaire. Data were analyzed by using frequency, percentage, standard deviation, One-Way ANOVA and Multiple Regression results showed that. The individual personality The individual level, attitude Factors contribute to the family. Environmental factors The relationship between high Practicing the piano class of private music schools and the prediction is 62.90 percent.

Keywords: practicing; piano; music schools

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับปัจจัยต่อการฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จังหวัดปทุมธานี และ (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การฝึกซ้อมเปียโนในระดับขั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จ.ปทุมธานี จำนวน 223 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน One-Way ANOVA และ Multiple Regression ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยระดับบุคคลด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยระดับบุคคลด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กันระดับสูง การฝึกเปียโนระดับขั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน ในทิศทางตามกันและมีสามารถพยากรณ์ทุกตัวรวมกัน ได้ร้อยละ 62.90

คำสำคัญ: ฝึกซ้อม; เปียโน; โรงเรียนดนตรี

บทนำ

การเรียนเปียโนได้รับความนิยมอย่างสูง เพราะเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ปลูกฝังให้มีวินัย เสริม สร้าง สมาธิ ช่วยพัฒนาทักษะทางด้านความจำพัฒนาความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ และจินตนาการ ช่วยกล่อมเกลาคิดใจให้อ่อนโยน ซึ่งสอดคล้องกับที่ นกนันท จันทรอรทัยกุล (2537) ได้กล่าวไว้ว่าในบรรดาเครื่องดนตรี ตะวันตกที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการเรียนดนตรี คือ เปียโน อีกทั้งจรงค์ พุกกะณานนท์ (2542) ได้กล่าวถึงวิธี ในการเรียนเปียโนขั้นต้นว่านักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่าง กันทำให้ไม่อาจจะใช้แบบฝึกหัดที่ เหมือนกัน ได้ การเลือกบทเรียนให้กับนักเรียน ส่วนใหญ่ จะ ต้อง คำนึง ถึง อายุ ความสามารถและท่าทีของนักเรียน นักเรียนเริ่มต้นส่วนมากมักจะมี ความกระตือรือร้นและสนใจ ตามปกตินักเรียนที่เล่นเปียโนใหม่ๆ มักจะชอบเล่นเปียโนมาก และเรียนอย่างรวดเร็ว แต่ถ้าเป็นนักเรียนที่เชื่องช้าจะขาดความเชื่อมั่นในการเรียน ครู และผู้ปกครองจึงควรดูแลเอาใจใส่ มากเป็นพิเศษ เพื่อให้การเรียนเปียโนประสบความสำเร็จ ด้วยเหตุดังกล่าว ครูจึงต้องสอนและให้บทเรียนตามความเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

จากข้อมูลข้างต้นดังกล่าว ทำให้เราทราบถึง การเรียนเปียโนว่า นักเรียนต้องเรียนรู้เทคนิคอื่นๆ นอกเหนือจากการเรียนบทเพลงด้วย นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจากครู ดนตรีเป็นวิชาที่เกี่ยวกับทักษะ จึงต้องมีการเรียนรู้ และฝึกฝนบ่อยๆ การฝึกซ้อมทำให้เกิดสมาธิได้โดยไม่รู้ตัว ในขณะที่ เล่นดนตรีอยู่นั้น ตาต้องมองโน้ต

หูต้องฟังเสียง มือทั้งสองข้างต้องเล่นตามตัวโน้ตให้ ถูกต้อง เมื่อใจจดจ่อกับสิ่งที่ เราทาจะก่อให้เกิด สมาธิ และการพัฒนาไปพร้อมกับการเจริญเติบโต ขณะเดียวกันความก้าวร้าว การตัดสินใจรวดเร็ว โมโหง่าย จะค่อยๆถูกพัฒนาให้เป็นคนที่สุขุม เยือกเย็นดังนั้น วุฒิภาวะทางอารมณ์ก็จะดี ขึ้นไปพร้อมกับ การพัฒนาทางด้านร่างกายให้เติบโตมาเป็นคนที่มีคุณภาพ

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้เกิด ประสิทธิภาพที่ดีและเอื้ออำนวยให้เด็กอยากเรียน ดนตรี ไม่ว่าจะ ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้าน ผู้ปกครองรวมถึง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2523) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรีให้มีประสิทธิภาพ สูงสุด พบว่าการจัดเวลาฝึกซ้อม ควรฝึกโดยใช้ ระยะเวลาสั้นๆ ดีกว่าฝึกโดยใช้ระยะเวลาหลายๆ จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์และลักษณะเฉพาะ ของแต่ละคน ควรเน้นฝึกซ้อมในวลีเพลงที่ยากหรือ มักบรรเลงผิดอยู่เสมอ เมื่อสามารถฝึกซ้อมได้ดี แล้ว จึงลองเล่นเพลงทั้งเพลงเพื่อให้เกิดความ ชำนาญ เน้นการฝึกความแม่นยำก่อนความเร็ว เป็นต้น

จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการฝึกซ้อม นั้นส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางดนตรีอย่างมาก หากการฝึกซ้อมเป็นไปอย่างมีระบบและเหมาะสม ก็จะสามารถพัฒนาทักษะ ของนักเรียนไปสู่ เป้าหมายได้อย่างดี และด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้นของนักเรียน โรงเรียน ดนตรีเอกชน จังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นข้อมูล

พื้นฐานและใช้อธิบายพฤติกรรมและปัจจัยต่าง อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางดนตรีของนักเรียนที่เรียนเปียโนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมเปียโนระดับขั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จังหวัดปทุมธานี

การทบทวนวรรณกรรม

Martha Beth Lewis (2013) ได้กล่าวไว้ว่าการซ้อมเปียโนของนักเรียนจะมีประสิทธิภาพขึ้นควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนด้วย ถ้าหากครูต้องการให้ผู้ปกครองช่วยนักเรียนในเรื่องการซ้อมเปียโน ครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองเห็นว่า นักเรียนจะต้องซ้อมเปียโนด้วยหลักการแบบใด อีกทั้งยังได้กล่าวถึงทัศนคติในการฝึกซ้อมเปียโนไว้ดังนี้

การซ้อมเปียโนเป็นสิ่งที่นักเรียนรักที่จะทำ และเป็นสิ่งที่ทำเพื่อตนเอง ไม่ใช่เพื่อบุคคลอื่น นักเรียนกำลังจะให้ความสนใจกับการเล่นเพลงหนึ่งเพื่อที่จะทำให้ตนเองเล่นได้ดีขึ้น แต่สำหรับนักเรียนขั้นต้นความคิดดังกล่าวอาจจะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นครูควรตั้งเป้าหมายเล็กๆ เพื่อที่จะทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมาย และมีความพอใจกับความสำเร็จที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ควรจะให้เด็กนักเรียนคิดว่าการซ้อมเปียโนคือการเล่น หรือการแสดงเปียโนที่บ้าน ซึ่งทำให้ฟัง

ดูเหมือนการซ้อมเปียโนเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ภาระงานที่ต้องทำ

ในกรณีของนักเรียนที่เป็นเด็กโต หรือผู้ใหญ่ การเรียนเปียโนอาจเกิดจากความต้องการของตนเอง ซึ่งแตกต่างจากในนักเรียนเด็กเล็ก ดังนั้นก่อนที่จะรับนักเรียนมาสอน ควรจะหาว่าทำไมนักเรียนถึงอยากเรียนเปียโน เช่น เป็นสิ่งที่นักเรียนอยากทำด้วยตนเอง โดนบังคับให้เรียน ทุกคนในครอบครัวสามารถเล่นดนตรีได้ทำให้นักเรียนต้องเรียนด้วย หรือเพราะว่ามีเปียโนที่บ้าน เป็นต้น ในช่วงต้นของการเรียน ครูควรทำให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่า ครูคาดหวังว่านักเรียนจะซ้อมเปียโนอย่างสม่ำเสมอที่บ้าน และทำให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจในความคาดหวังนี้จากครูด้วย ก่อนที่จะรับนักเรียนเข้าเรียน ซึ่งสามารถสรุปได้ถึงหลักการซ้อมที่มีประสิทธิภาพว่า นักเรียนทุกๆ คนต้องซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อนักเรียนสามารถทำได้นักเรียนจะภูมิใจกับผลงานที่ออกมา

Martha Beth Lewis (2013) ได้แนะนำถึงหลักการซ้อมเปียโนไว้ว่า

นักเรียนควรตั้งเป้าหมายของการซ้อมเปียโนในแต่ละช่วง และเมื่อนักเรียนมีเป้าหมายนักเรียนก็จะสามารถประเมินตนเองได้ว่าพวกเขาบรรลุสิ่งที่ตั้งไว้หรือยัง ซึ่งการวางเป้าหมายของนักเรียนไม่ควรจะกว้างมากเกินไป แต่ควรจะชัดเจน และสามารถทำให้สำเร็จได้อย่างเหมาะสมกับเวลาที่ตั้งไว้

มีการวางแผน และทำตามแผนการที่วางไว้ เช่น ให้เวลา 10% สำหรับการซ้อมเทคนิคต่าง 10% สำหรับการซ้อมสเกลและArpeggios, 10% สำหรับการฝึก Sight Reading 60% สำหรับบทเพลง และ

อีก 10% สำหรับการผ่อนคลาย นักเรียนอาจจะลดเวลา หรือปรับเปลี่ยนแผนการซ้อมได้ แต่สิ่งหนึ่งที่ห้ามเอาออกจากแผนการซ้อมคือ ความสนุกหรือการได้เล่นอะไรก็ได้ที่ต้องการ เพื่อเพิ่มความสุขให้ตนเอง เพราะนั่นคือเหตุผลที่เลือกเรียนเปียโน

การสาธิตให้นักเรียนดู เป็นวิธีที่ดีที่สุด แต่กล่าวว่า “เล่นแบบนี้ที่บ้าน” ไม่เพียงพอที่จะให้นักเรียนมีการซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพได้ ใช้เวลาในชั่วโมงเรียนอธิบายให้นักเรียนได้เข้าใจถึงวิธีการซ้อมแบบมีประสิทธิภาพ

นคร กิตติอุดม กล่าวไว้ในหนังสือคลาสสิกสามัญประจำบ้านว่า ตนเองชอบครูดนตรีที่เล่นให้ดูได้ ไม่ใช่แค่พูดอย่างเดียว ครูดนตรีต้องแก้ไขปัญหาค้นหาข้อบกพร่องในการเล่นของนักเรียนได้ด้วยซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุรัสวดี ประพัฒน์รังสี (2550:15-16) ที่ว่าวิธีการฝึกซ้อมจะเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของวัยตามความสามารถและสถานการณ์ของผู้เรียนดนตรีนั้นๆเนื่องจากการเรียนดนตรีเป็นเรื่องที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ซึ่งต้องมีความชำนาญในการปฏิบัติการฝึกซ้อมจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับครูดนตรีนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอนนักเรียนว่า การฝึกซ้อมควรทำอย่างไรใช้เวลาในการซ้อมอย่างไร และสิ่งที่สำคัญควรทำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง โดยเฉพาะนักเรียนชั้นเริ่มต้น บางครั้งสามารถเรียกได้ว่าการซ้อมมีความสำคัญกว่าการเรียนในชั้นด้วยซ้ำนักเรียนอาจได้ความรู้จากครูผู้สอน แต่ถ้าไม่มีความรู้มาฝึกซ้อม นักเรียนก็จะไม่สามารถก้าวหน้าไม่มีการพัฒนาทักษะการปฏิบัติได้ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้

จะทำให้นักเรียนสามารถแสดงดนตรีได้ดี และประสบความสำเร็จในการซ้อม

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น โรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี รวมทั้งสิ้น 318 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากร ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % (ศิริชัย กาญจนวาลี; ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และ ดิเรก ศรีสุขโข ,2551) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 224 คนคือ ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากฐานแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพทัศนคติ สิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียน และการมีส่วนร่วมของครอบครัว เป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการฝึกซ้อมเปียโนระดับชั้นต้นของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ โดยกำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยระดับบุคคล โดยแยกตามรายด้านบุคลิกภาพและด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียน และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของครอบครัวโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกซ้อมเปียโนในระดับชั้นต้นของนักเรียน โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัย

ปัจจัยระดับบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการฝึกซ้อมเปียโนในระดับชั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จ.ปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้เรียนมีอายุน้อยต่ำกว่า 5 ปี และอายุ 16-20 ปี มีการฝึกซ้อมเปียโนในระดับชั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จ.ปทุมธานี

ปัจจัยระดับบุคคลด้านบุคลิกภาพ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับความสัมพันธ์ทางบวก ต่อการฝึกซ้อมเปียโนในระดับชั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จ.ปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยระดับบุคคลด้านทัศนคติ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับความสัมพันธ์ทางบวก ต่อการฝึกซ้อมเปียโนในระดับชั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จ.ปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของครอบครัว โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับความสัมพันธ์ทางบวก ต่อการฝึกซ้อมเปียโนในระดับชั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จ.ปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับความสัมพันธ์ทางบวก ต่อการฝึกซ้อมเปียโนในระดับชั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จ.ปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยระดับบุคคลด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยระดับบุคคลด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กันระดับสูง การฝึกเปียโนระดับชั้นต้นของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน จ. ปทุมธานี ในทิศทางตามกัน และมีสามารถพยากรณ์ทุกตัวร่วมกัน ได้ร้อยละ 62.90

อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

บุคลิกภาพส่งผลกับการฝึกซ้อมการเล่นเปียโนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทั้งที่ผู้เรียนเปียโน มีบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีลักษณะเร่งร้อน ชอบการแข่งขันและก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะอดทน พยายามทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลและถูกกระตุ้นให้โกรธและก้าวร้าวได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โปพแฮม และ มัวร์ (Popham and Moore. 2006) ที่ศึกษาพบว่านิสัยทางการเรียน แรงจูงใจในการเรียน บุคลิกภาพ และการปรับตัวทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทัศนคติส่งผลกับการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะผู้เรียนเปียโนเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่นำไปใช้ มีความคิด ความรู้สึก ชอบ พอใจ ต้องการเรียนรู้อุปกรณ์และสิ่งต่างๆ ทางด้านเปียโน และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อการเล่นเปียโน กระตือรือร้นในเวลาเรียน หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมฝึกซ้อมบทเพลงด้วยความสนุกสนาน ดังที่ พิชัย ปรัชญานุสรณ์ (2529) ไม่ปรากฏแหล่งอ้างอิงในเอกสาร ดนตรีมีคุณมากกว่าโทษ เป็นเครื่องบำรุงขวัญ บำรุงจิตใจ เป็นยารักษาโรคทั้งทางร่างกายและทางจิต เป็นเพื่อนยามทุกข์ยามเหงา ช่วยให้เกิดความสามัคคี ความรัก ซึ่งสอดคล้องกับ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522) กล่าวว่า

ประสบการณ์ วัตถุ หรือบุคคลใด ที่ทำให้เกิดความพอใจและความสุข จะทำให้ตนมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ประกอบกับผู้เรียนเปียโน ได้รับความรู้ความเข้าใจในบทเพลงที่ตนเองบรรเลงในการเล่นเปียโนไปใช้ในเรื่องการปรับอารมณ์ของตนเอง เล่นเปียโนบ่อยครั้งที่เห็นเครื่องเปียโน

สิ่งแวดล้อมส่งผลกับการฝึกซ้อมเปียโนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนดนตรีเอกชน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อผู้เรียน สถานที่เรียน ลักษณะที่ตั้งและบริเวณของสถาบันดนตรีเอกชน สภาพห้องเรียน การถ่ายเทอากาศในห้องเรียน ความสะอาดและความเป็นระเบียบของห้องเรียน ความเหมาะสมขนาดของห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน การใช้สื่อ ปริมาณหนังสือ เครื่องดนตรี มีอุปกรณ์การเรียนการสอนเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์และผู้เรียน รวมทั้งมีความทันสมัยและมีคุณภาพในการใช้งาน จากผลการศึกษาของ วัชรินทร์ สายสาระ (2538: 72) ไม่ปรากฏแหล่งอ้างอิงในเอกสาร เรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนวิชาดนตรี ระดับประถมศึกษาปีที่ 3-4 ในเขตจังหวัดเลย พบว่าปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับการใช้เครื่องตั้งจังหวะ (Metronome) ในการสอน การจัดหาหรือผลิตสื่อที่จำเป็นตามเนื้อหาการรวมวงเล่นเครื่องดนตรี ดังนั้น สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน จึงเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์บรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ที่มีคุณภาพ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การจัด

หลักสูตรและการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม รวมถึงสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ซึ่งสภาพแวดล้อมหรือสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของ เอกัตบุคคลให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา เพราะสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคลสามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรู้ ความคิด เจตคติ ทักษะ พฤติกรรมและบุคลิกภาพของผู้เรียน หากสถาบันดนตรีเอกชนมีสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในสภาพสอดคล้องร่มเย็นน่าอยู่ มีสิ่งต่างๆ ที่เป็นข้อคิด คติ ข้อเตือนใจ เหล่านี้จะแทรกซึมเข้าไปในจิตใจของผู้เรียนทีละเล็กทีละน้อย จนในที่สุดจะกลายเป็นการปฏิบัติที่เป็นนิสัยติดตัว ซึ่งการสอนวิชาซีฟไม่ได้เน้นเฉพาะภาคทฤษฎี ผู้สอนจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ช่วยสอนที่ดี และมีประสิทธิภาพ ไว้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น เลือกลงหรือนำเทคโนโลยีทางการศึกษาสมัยใหม่เข้ามาใช้ สภาพแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อการเป็นอยู่และพัฒนาการของมนุษย์ ในการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนจะครอบคลุมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทางจิตใจและทางสังคม ที่จะส่งผลทำให้ผลการเรียนบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

การมีส่วนร่วมของครอบครัว มีผลต่อการฝึกปฏิบัติเล่นเปียโนของนักเรียน แสดงว่าผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีแรงจูงใจในการเล่นเปียโน ทั้งนี้เพราะ ครอบครัวเห็นความสำคัญของการเล่นเปียโน ทั้งนี้การพัฒนาบุคลิกภาพและ

จิตใจของผู้เรียนให้มีความอ่อนโยน ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ครอบครัวจึงสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเล่นเปียโน ดังนั้นจึงทำให้ผู้เรียนชอบบทเพลงไม่ทัน ผู้เรียนบางคนที่ได้รับการสนับสนุนของผู้ปกครองน้อยมีแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้อย ทั้งนี้เพราะการเล่นและการเรียนเปียโน ผู้ปกครองจะต้องใช้ทุนทรัพย์ ในการจัดหาอุปกรณ์การเรียน ได้แก่ หนังสือเรียน เทปเพลง แผ่นซีดี จัดหาเครื่องดนตรีเปียโน และค่าเรียนเปียโน ซึ่งต้องใช้ทุนทรัพย์อย่างมาก ผู้ปกครอง ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ จากการศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมหาวิทยาลัย จอห์นฮอบคิน พบว่าผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมาก ผู้ปกครองที่เอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียนและสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนในโรงเรียน ฉะนั้นการทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้จึงสำคัญมาก ซึ่งสอดคล้องกับ (Marjoribank, 1972) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ปี จำนวน 185 คน โดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability จากแบบทดสอบพบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมแล้วเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบสูง ซึ่งคะแนนยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อีก

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าทัศนคติต่อการ เล่นเปียโน เป็นตัวพยากรณ์ที่ดี ดังนั้น ถ้าจะทำให้ ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้มาตรฐาน ขั้นสูงมากขึ้น ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ กิจกรรมทางด้าน การเรียน กิจกรรมทางดนตรี การ จัดการแสงคอนเสิร์ต เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีให้ มาก ยิ่งขึ้น

2. ผลจากการศึกษาด้านควาค้างนี้ สามารถ นำไปเป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายสำหรับ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน ตลอดจนผู้ปกครอง เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนเปียโนและ เป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์ มาตรฐานขั้นสูงสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาส ประสบความสำเร็จทางการเล่นเปียโนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ หล้าสุรวงษ์. (2523). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- จงรัก พุกกะณานนท์. (2542). *หลักการสอนเปียโน*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีน ดิงเฮ้าส์.
- นภันท์ จันทร์อรทัยกุล. (2537). เยาวชนไทยกับการเรียนเปียโน. *วารสารเพลงดนตรี*, 1(2), 26-28.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ, ทวีวัฒน์ ปี ตยานนท์ และ ดิเรก ศรีสุขโข. (2551). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับ การวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cox, P.H. (1994). *The professional socialization of Arkansas music teacher as musicians and educators: The role of influential persons from childhood to post-college years*. Unpublished doctoral dissertation University of North Texas.
- Lewis, M.B. (2013). *How to Help Your Child Practice at Home*. Retrieved 10 May 2013, From http://www.marthabeth.com/helping_kids_practice.html
- Marjoribanks, K. 1976. School Attitudes Cognitive Ability, and Academic Achievement. *Journal of Educational Psychology*, 68(December 1976).